

Amerika ile İngiltere Londra Konferansında: Yemen Topraklarında Nüfuz ve Çıkar için Birbiriyle Çekişiyor

İngiltere Başbakanı, krizden çıkması için Yemen'e yardım bahanesiyle Yemen konusunun ele alınması amacıyla Londra'da yapılacak konferansa 01.01.2010'da çağrıda bulundu... 27.01.2010 günü akşamı yapılan konferansa 21 devlet katıldı ve toplantı iki saat sürdü! Ardından el-Kaide'ye karşı savaşında Yemen'i ve kalkınmasını destekleme, ekonomik ve siyasi reform programlarını uygulama, Uluslararası Para Fonu ile müzakereler ve kapsamlı bir uzlaşa uygulanması çerçevesinde kararlar yayınlandı...

Yemen'de gerçekleşenleri ve gerçekleşmekte olanları gözlemleyen bir kimse bu kararların; gerçek kararları, aktif tutumları, Yemen topraklarında güç ve kuvvet sahibi devletleri, ardından konferansın yapılma maksadını ve neticelerini gizleyen kılıftan öte bir şey olmadığını fark eder.

Amerika, İngiliz nüfuzunun Yemen'e yerleşmesinden günümüze kadar özellikle de şimdiki rejim esnasında mevcut konumu istikrarsızlaştırmaya ve İngiltere'nin nüfuz bölgelerinde kendisinin, yani Amerika'nın Batının varisi olduğu dolayısıyla nüfuzunu Yemen'e yerleştirmesi gerektiği ve aciz bir imparatorluk olmadığı şeklindeki eski yeni teorisini uygulamaya çalışmaktadır. Ancak mevcut Yemen rejimi, Amerikan yanlısı siyasi zümreyi bitirdi bitirmek üzeredir; kimi öldürüldü, kimi tutuklandı, kimi sürgün edildi, kimi de kaçtı... Dolayısıyla Amerikan yanlısı siyasilerden Yemen'deki yönetimi ele geçirmenin, oradaki İngilizlerin nüfuzunu söküp atmanın ve ardından Amerikan nüfuzunun oraya yayılmasının ileri hattı olmak üzere onu desteklemeye muktedir hiç kimse kalmadı. Bundan dolayı Amerika'nın Yemen'deki çalışmaları, şu iki husus üzerine odaklanır hale gelmiştir:

Yemen rejimine tehdit mesajları vermek ve Amerikan yanlısı "küçük" siyasi ortamı eğitime mesajları vermektir.

"Tehdit mesajlarına" gelince; Husilere destek vermek üzere bu hususta İran'ı görevlendirdi ve böylece Husiler gerektiğinde Kuzey Yemen ile Suudi Arabistan'ın böğründe patlatılan birer zaman ayarlı bomba haline geldiler... Tehdit mesajı diyoruz: Çünkü Husiler, Yemen'deki yönetimi ele geçirmek için değil sadece kendi bölgelerinde etkin güçlü bir konumları olması için harekete geçmektedirler.

Amerikan yanlısı siyasi ortamı "eğitime mesajlarına" gelince; önce Güneyin Kuzeyden ayrılması ardından Amerika'nın ilk adım olarak Güneyi Kuzeyden ayırıp sonraki adımlarda nüfuzunu tamamen Yemen'e sokmak için harekete geçmesi maksadıyla Güneyde süregelen bir hareketliliktir. Eğitim mesajı diyoruz: Çünkü Güneyde hareket eden siyasi ortam, etkin liderlerinin yok edilmesi sonrasında bu hareketliliklerin hazırlanmasını gerçekleştirmek için ortaya çıkmış bir ortamdır...

Amerika, tehdit ve eğitime mesajlarında başarılı olmuştur. Çünkü Amerika, rejimin Güneye yönelik zulmünü, onu siyasi hayattan dışlamasını daha sonra benimsedikleri İslami fikirler uyarınca Husilerin şeri hükümleri eda etmelerine fırsat vermemesini istismar etti. Bunun içindir ki rejim, şeri hükümleri sahih bir şekilde Yemen'de tatbik etmemekle Amerika'nın Kuzeyde tehdit mesajlarının ve Güneyde eğitim mesajlarının fitilini tutuşturmasını istismar etmesine imkan veren uygun bir iklimin oluşmasına katkıda bulundu. O kadar ki İngiltere'nin direktifiyle iktidar rejimine şu iki yönde "zorunlu" tedbirler almayı dayattı:

Birincisi: Amerika'nın Yemen'deki rejime sessiz kalması ve hoşnut olması için Amerika ile güvenlik anlaşması yapılarak onun ayarlanmasıdır. Zira Yemen, 10-11.11.2009 günleri arasında Sana'da yapılan askeri ve güvenlik liderleri arasındaki müzakere turlarının ardından Birleşik Devletler ile askeri ve güvenlik işbirliği ve bu iki alanda bilgi ve istihbarat paylaşımı alanlarını kapsayan bir güvenlik ve askeri anlaşması yaptı. Bu anlaşma, Yemen Genel Kurmay Başkanı Tümgeneral Ahmet Ali el-Eşval ile Amerikan Ortak Liderliğindeki Planlama Direktörü Tuğgeneral Jeffrey Smith arasındaki müzakere turlarının ardından ilan edildi...

İkincisi: el-Kaide'ye karşı savaşa yönelmek! Oysa onun adamları uzun zamandır rejim tarafından bilinmekteydi ve onlara karşı sessiz kalıp İngiltere başka bir şeyi görünceye kadar Husiler ile Güneylilerin hareketlenmesinin yanı sıra ona karşı yeni bir cephe açmak istemiyordu. Zira İngiltere, el-Kaide konusunun Amerika nezdinde hassasiyet oluşturduğunu dolayısıyla Yemen'in el-Kaide ile savaş pozisyonunda görünmesinin Amerika'yı Yemen'i desteklemeye zorlayacağını ardından da Kuzey ile Güneyde ona yönelik baskıyı hafifleteceğini fark etti. Bunlar olurken Yemen rejimi, el-Kaide'nin çok iyi bildiği merkezlerine darbe vurmaya başladı. Açıktır ki el-Kaide'ye yönelik bu hareketlilik tesadüf olmayıp bilakis genel bağlamın dışındadır. Zira Kuzey ve Güney olmak üzere iki krizle meşgul olan bir devletin, İngiltere tarafından güdümlü ve maksatlı olup askeri görüntüde siyasi bir eylem olmamış olsa da üçüncü bir cephe açması normal bir durum değildir!

İşte bu kritik noktada özellikle de böylesi bir zamanda İngiltere Başbakanı, Yemen'in el-Kaide'ye karşı harekete geçmesini, devletlerarası olarak Yemen'in desteklenip onun yanında yer alınması ardından Amerika'nın Yemen'in yanında yer almaya zorlanması ve Kuzey ile Güneyde rejim üzerindeki baskının hafifletilmesi yönünde istismar etmek amacıyla Londra konferansına çağrıda bulundu. Böylece Amerika'nın konferansa muvafakat etmekten başka bir çaresi kalmadı. Ancak Amerika, konferansta el-Kaide'nin takibatı amacıyla Yemen'de kendisine ait payandaların oluşturulmasını, özellikle Güneyde olmak üzere kendi yandaşı siyasi ortamın güçlendirilmesinin ve desteklenmesinin yanı sıra gerektiğinde yeniden harekete geçebilecek şekilde kalması için de Husi hareketini bitirmeyip hafifletilmesi "lehine" bir çözüm üretilmesini istedi.

Konferanstaki gelişmeler işte bu şekilde oldu: Amerika, el-Kaide'ye darbe vurmak için askeri ve lojistik destek ile Güney ve Kuzey Hareketi ile uzlaşması için rejime baskı yapmaya odaklanırken İngiltere ise Yemen'e ekonomik destek verilmesi, Güney ile Kuzey Hareketine karşı devletlerarası toplumun Yemen'in yanında yer alması, el-Kaide konusunun Husiler ile Güneylilere karşı Yemen'e destek verilmesi çerçevesinde ele alınması üzerine odaklanmaktadır! Bunun içindir ki iki saat süren konferans, yirmi bir devletin temsilcilerin kameralar karşısında alenen tebessüm edip ardından da İngiltere ile Amerika'dan her birinin Yemen'in ve halkının kanları üzerinden istediklerini elde etmek amacıyla aveneleri ile gizlice bir araya geldikleri bir mekan olmaktan öteye gitmemiştir.

Ey Müslümanlar! Müslümanların beldeleri ne zamana kadar büyük devletlerin Müslümanların evlatlarından olan yerli araçları yoluyla birbirleriyle çatıştıkları bir arena olarak kalmaya devam edecek? Müslümanların beldeleri ne zamana kadar Batının, kanlarını sömürmek ve servetlerini yağmalamak için "tiyatro" oynadığı bir sahne olarak kalmaya devam edecek? Batı, dilediği zamanda ve dilediği yerde Müslümanların beldelerinde ateşin fitilini tutuşturmaya ne zamana kadar devam edecek? Yemen ve diğer İslam beldelerindeki kılını dahi kıpırdatmaksızın karşı çıkmayan bu yöneticiler ne zamana kadar sömürgeci Batının hareket ettirdiği satranç taşları olarak kalmaya devam edecek? Artık Yemen halkının, rejimin zalimane icraatları sayesinde Yemen'in halkını katletmek ve evlerini tahrip etmek için birbirleriyle çatışanların çatışmasını kolaylaştırdığını ve her an yıkılmak üzere olup çarpık olsa bile iktidar koltuğunda kalmaktan başka hiç bir derdinin olmadığını fark etmelerinin zamanı gelmedi mi?

Git gide yayılan Yemen savaşları boyunca on binlerce hatta yüz binlerce kişi sürgün edildi, katledildi ve yaralandı... Savaş taraflarının hepsi ise şahadet kelimesi getiren birer Müslüman idi. Müslümanların birbirleriyle savaşmasının çok fena bir iş olduğu ve bir Müslümanın haksız yere öldürülmesinin Allah katında Kabe'nin yıkılmasından daha azim olduğu bilinmez mi?! Nitekim Abdullah İbn-u Ömer şöyle buyurmuştur: Resulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem]'i Kabe'yi tavaf ederken şöyle dediğini gördüm:

"(Ey Kabe) Sen ne güzelsin ve senin kokun ne güzel! Sen ne büyüksün ve senin kutsiyetin ne büyük! Muhammed'in nefsinin elinde bulundurana yemin olsun ki müminin kutsiyeti, malı ve canı Allah katında senin kutsiyetinden daha büyüktür. Onun hakkında hayırdan başka bir zanda bulunmuyoruz." [İbn-u Mace tahrif etti]

Amerika ile İngiltere, halkından olan araçları, bizzat rejimin güvenlik ve lojistik imkanları, Güneydeki ayrılıkçı gurupların ve Kuzeydeki Husilerin körü körüne olan dürtüleri yoluyla Yemen üzerinde birbiriyle çatışmaktadır! Onlar yolca, büyük günah işledikleri halde iyi bir şey yaptıklarını zanneden kimselere benzemektedirler!

Ey Müslümanlar! Başımızdaki musibet şu ikisidir:

Birincisi Müslümanların beldelerindeki ne Allah'tan ittika eden ne de kuldan korkan **yöneticilerdir**. Şayet onlar akletmiş olsalardı kesinlikle tebaası hakkında ne bir ahit ne de bir zimmet gözetmeyip onu aldatan bir yöneticinin cennete giremeyeceğini ve onun kokusunu alamayacağını bilirlerdi. Zira Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur:

"Müslümanların çobanlığını

üstlenen hiçbir vâli yoktur ki onları aldattığı halde ölüp de Allah cenneti ona haram kılmış olmasın." [el-Buhari rivayet etti]

O halde insanları saptırarak hakkı batıla batılı hakka çeviren ve emanete hıyanet eden bir yöneticinin hali nice olur? Muhakkak ki o, tebaasını helake sürükleyen bir ruveybida olur. Nitekim Resulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem] şöyle buyurmuştur:

"İnsanlara öyle aldatıcı yıllar gelecek ki o zaman

yalancılar doğrulanacak, doğru sözlüler de yalanlanacaklardır. O zaman hâinlere güvenilecek, güvenilir olanlar da ihânetle suçlanacaklardır. İşte o zaman Ruveybida konuşacaktır." Dediler ki: *"Ruveybida da nedir?"* Buyurdu ki: *"Kamunun işleri hakkında (söz sahibi olan) aşağılık adamdır!"* [Ahmed tahrir etti]

İkinci musibet ise yöneticilerin kendi elleriyle yaptıkları aşağılanma yüzünden ümmete isabet eden onca şeye rağmen ümmetin, zalim yöneticiler karşısında sessiz kalması ve onlara karşı çıkmamasıdır... Zira Filistin, Keşmir, Çeçenistan, Kıbrıs, Doğu Timur ve diğerleri heba oldu... Ardından Sudan'ın uzuvları koparıldı koparılmak üzere, Irak, Afganistan, Pakistan ve ardından Yemen Batının dilediği gibi gezip dolaştığı ve araçları Müslümanların yöneticileri ile avenelerinin olduğu bir çatışma arenasına haline geldi... O halde azabın sadece yöneticiyi değil bilakis yöneticinin zulmüne sessiz kalan yönetileni de kuşatmasına şaşmamalıdır. Nitekim Allahu Subhânehu şöyle buyurmaktadır:

"Öyle bir fitneden

sakının ki içinizden yalnızca zulmedenlere isâbet etmekle kalmaz. Bilin ki Allah'ın azabı çetindir." [el-Enfâl 25]

Ve Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmaktadır:

"İnsanlar aralarında münkeri görürler de

ona karşı çıkmazlarsa Allah'ın katından bir cezayı hepsine genelleştirmesi yakındır." [Ahmed ve Ebu Davud tahrir etti]

Ey Müslümanlar: Artık iki gözü olan herkes için açığa çıkmıştır ki bu durum, ancak geçmişte kendisiyle ıslah olduğu şeyle, yani Allah'ın inzal ettikleriyle hükmeden, Allah'ın yolunda cihat eden, yöneticisinin arkasında savaşılan, kendisiyle korunulan, tebaayı koruyan bir zırh olup onu nasihatıyla kuşatan bir halifenin olduğu Nübüvvet Minhacı Üzere Raşidi Hilafet ile ıslah olur. İşte o zaman ne Amerika'nın ne İngiltere'nin ne de diğer sömürgeci kafir devletlerinin beldelerimizi işgal etmeye ve nüfuzlarını yaymaya zamanları olacaktır. Çünkü o zaman kapılarının dibinde olacak olan İslam'ın nurundan "kaçmak" amacıyla ülkelerine geri çekilerek ayakta kalmanın derdine düşeceklerdir.

"Şüphesiz ki Allah, emrine

galiptir, muktedirdir. Velâkin insanların çoğu bunu bilmezler!" [Yûsuf 21]

H. Safer-il Hayr 1431

M. 27 Ocak 2010

Hizb-ut Tahrir

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.org